

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/253/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313200785
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1313200785.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, vo veci starostlivosti o maloletého: H. O., D.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/ A, dieťa rodičov: otec - O.. H. O., bytom A. Č.. XX, XXX XX Ř., A.-S., Č. F., zast. splnomocneným právnym zástupcom: JUDr. Andrej Gara, advokát, AK Prievozská č 2/B, Apollo Business Center, blok B, Bratislava, a matka -O.. G. O., bytom W. XX/X, N. - D. O., o návrhu na zmenu, zrušenie a nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P 14/2013-73 zo dňa 22.02.2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zamietol návrhy otca na zmenu, zrušenie a nariadenie predbežného opatrenia.

Súd prvého stupňa zdôvodnil svoje rozhodnutie právne ust. § 77 ods. 2 O.s.p. a § 102 ods. 1 O.s.p.. Po preskúmaní spisového materiálu a zvážení všetkých okolností prípadu dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh na zmenu zrušenie a nariadenie nového predbežného opatrenia nie je dôvodný. Otec nepreukázal naliehavosť potreby nariadenia nového predbežného opatrenia, a to odňatím dieťaťa z osobnej starostlivosti matky a zrušením pôvodne nariadeného predbežného opatrenia. Súd prvého stupňa uviedol, že matka od roku 2009 otcovi bráni v styku so synom, k náprave došlo tým, že Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č.k. 11CoP 277/10-28 zo dňa 12.10.2010, keď nariadil predbežné opatrenie na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a s ním spojeného konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, tak, že upravil otcovi právo stretávať sa s maloletým, toto uznesenie je vykonateľné 02.12.2010. Taktiež bolo preukázané, že otec podal návrh na výkon rozhodnutia na Okresnom súde v Pezinku, kde je konanie vedené pod č.k. 21Em 1/2012 a vo veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletého. Nesúhlasil so závermi súdu prvého stupňa a žiadal návrhu vyhovieť. Mal za to, že zo skutočností popísaných v návrhu na zmenu a zrušenia nariadenia predbežného opatrenia je nepochybné, že je zodpovedný, vhodný a plne spôsobilý na to, aby mohol byť syn zverený do jeho osobnej starostlivosti, má všetky predpoklady preto, aby sa mohol o maloletého postarať. Poukázal na ust. § 26 Zák. o rodine, ktoré uvádza, že ak sa zmenia pomery môže súd aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, pričom bránenie styku považuje za takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá musí mať za následok vyhovieť jeho návrhu. Záujem dieťaťa nemožno vidieť iba v tom, že za každú cenu bude rešpektovaný faktický vzťah. Je to na mieste najmä vtedy, ak by faktický vzťah bol vyvolaný svojvoľným bezdôvodným nerešpektovaním súdnych rozhodnutí alebo práv druhého rodiča. V súčasnosti má maloletý X rokov a možno dôvodne predpokladať, že matka bude brániť jeho kontaktu s otcom aj naďalej. Jedine zasiahnutím do konania matky zo strany súdu bude jej zabránené pokračovať v tomto konaní. Taktiež nesúhlasil so záverom

súdu prvého stupňa, že nepreukázal dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia. Položil otázku, ako má preukázať niečo, čo sa preukázať nedá. Najúčinnším prostriedkom jeho právnej ochrany, ktorá je tiež nepochybne aj v záujme maloletého je zrušenie predbežného opatrenia z 12.10.2010 a následné nariadenie ním navrhovaného predbežného opatrenia. Súhlasil s názorom kolízneho opatrovníka, že vo veci samej by malo byť rozhodnuté podľa názoru maloletého, avšak k rozhodnutiu vo veci ešte nedošlo. Matka maloletého zámerne predlžuje uvedené konanie s cieľom, čo najviac mu uškodiť a maloletému zabrániť v styku s otcom.

Matka ani kolízny opatrovník sa na odvolanie otca nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolaniu otca nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, vyvodil z nej správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie sa zruší ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Zhodne s konštatovaním súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že takéto skutočnosti splnené neboli a preto správne súd prvého stupňa rozhodol tak, že návrhu otca v tejto časti nevyhovel.

K zmene a nariadeniu nového predbežného opatrenia odvolací súd dopĺňa, že predbežné opatrenie je procesný inštitút, ktorý dočasne upravuje ohrozené pomery účastníkov. V konaní o nariadení predbežného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, toto sa vykonáva v konaní vo veci samej. Hmotnoprávne účinky návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sú vylúčené. Z uvedených dôvodov nebolo možné vyhovieť odvolaniu otca, keď ním navrhované dôkazy presahujú rámec charakteru predbežného opatrenia. Námietky, ktoré otec v odvolaní uvádzal je nutné uplatniť v konaní vo veci samej. Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 219 O.s.p..

Odvolací súd opätovne apeluje na rodičov maloletého, aby komunikovali spolu tak, aby to bolo v záujme maloletého a maloletý bol v pohode. Komunikovať v záujme maloletého je povinnosť každého rodiča, dieťa má právo na každého rodiča. Súčasný stav je pre dieťa škodlivý poškodzuje jeho psychický stav. Je potrebné nechať priestor súdu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.